

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci navrhovatele **J. H.**, proti odpůrci **Ministerstvu zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 2. 7. 2021, č. j. MZDR 20599/2020-94/MIN/KAN,

t a k t o :

Věc **se postupuje** Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 23. 7. 2021 podání navrhovatele obsahující návrh na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 2. 7. 2021, účinného od 9. 7. 2021. K tomuto návrhu připojil kopii ochranného opatření odpůrce ze dne 2. 7. 2021, č. j. MZDR 20599/2020-94/MIN/KAN (dále jen „napadené opatření“), které bylo vydané podle § 68 odst. 1 a § 80 odst. 1 písm. h) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), a které upravuje podmínky vstupu na území České republiky z jiných států, respektive stanovuje povinnosti, které jsou osoby vstupující na území České republiky po svém vstupu povinny splnit.

[2] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že k řízení o uvedeném návrhu není věcně příslušný.

[3] Podle § 7 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) platí, že *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud.*

[4] Podle § 13 odst. 1 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), platí, že [k] *projednání návrhu podle soudního řádu správního na zrušení mimořádného opatření podle tohoto zákona nebo mimořádných opatření podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví ve stavu pandemické pohotovosti, jejichž účelem je likvidace epidemie COVID-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku a které mají celostátní působnost, je příslušný Nejvyšší správní soud, pokud mimořádné opatření vydalo ministerstvo. V ostatních případech je k projednání návrhu příslušný krajský soud.*

[5] Napadené opatření je podle § 94a odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví opatřením obecné povahy. K přezkumu opatření obecné povahy je v souladu s § 7 odst. 1 s. ř. s. příslušný krajský soud, ledaže soudní řád správní nebo zvláštní zákon stanoví jinak. Soudní řád správní ani žádný jiný zákon takovou odchylnou úpravu pro přezkum napadeného opatření nezakládá. Nečiní tak ani ustanovení § 13 odst. 1 věta první pandemického zákona, neboť toto ustanovení na projednávanou věc nedopadá.

[6] Ustanovení § 13 odst. 1 věty první pandemického zákona zakládá (za splnění dalších předpokladů) věcnou příslušnost Nejvyššího správního soudu pouze k projednání návrhu na zrušení mimořádného opatření podle pandemického zákona, tj. podle jeho ustanovení § 2 a dále k projednání návrhu na zrušení mimořádného opatření podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví.

[7] Nyní napadené opatření nebylo přijato ani podle § 2 pandemického zákona, ani podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví, nýbrž podle § 68 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví ve spojení s § 80 odst. 1 písm. h) téhož zákona. Ochranná opatření upravená v § 68 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví tedy nespádají do kategorie opatření obecné povahy vydávaných odpůrcem, k jejichž soudnímu přezkumu je věcně příslušný Nejvyšší správní soud (§ 13 odst. 1 pandemického zákona *a contrario*). Ke shodnému závěru v obdobné věci dospěl Nejvyšší správní soud i v usnesení ze dne 11. 6. 2021, č. j. 2 Ao 4/2021 - 16 (citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na webu www.nssoud.cz).

[8] Podle § 80 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně veřejného zdraví *ministerstvo zdravotnictví k ochraně a podpoře veřejného zdraví stanoví ochranná opatření před zavlečením vysoce nakažlivých infekčních onemocnění, a rozhoduje o jejich ukončení.*

[9] Ustanovení § 68 zákona o ochraně veřejného zdraví upravuje ochranná opatření před zavlečením vysoce nakažlivých infekčních onemocnění ze zahraničí. Podle § 68 odst. 1 tohoto zákona platí, že *ochranná opatření před zavlečením vysoce nakažlivých infekčních onemocnění ze zahraničí stanoví a o jejich ukončení rozhodne Ministerstvo zdravotnictví. Osoba, která má ve vlastnictví, správě nebo užívání prostory, zařízení nebo pozemky, na nichž mají být ochranná opatření prováděna, je povinna v nezbytném rozsahu poskytnout příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví součinnost při organizování a provádění ochranných opatření. O druhu a způsobu provedení protiepidemického opatření, kterému se podrobí fyzická osoba, rozhodne a poskytovatele zdravotních služeb, který je provede, rozhodnutím stanoví místně příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Místní příslušnost orgánu ochrany veřejného zdraví se řídí místem, kde se fyzická osoba v době zjištění rozhodných skutečností zdržuje.*

[10] Z toho, co je uvedeno v předchozích dvou odstavcích, je zřejmé, že napadené opatření nejenže bylo formálně přijato podle § 68 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví ve spojení s § 80 odst. 1 písm. h) téhož zákona, ale rovněž svým obsahem (tj. materiálně) představuje právě ochranné opatření před zavlečením vysoce nakažlivých infekčních onemocnění ze zahraničí ve smyslu citovaných ustanovení. Upravuje totiž podmínky vstupu na území České republiky z jiných států v závislosti na tom, zda osoba

pokračování

vstupuje na území České republiky ze státu s nízkým, středním, vysokým, velmi vysokým či extrémním rizikem výskytu onemocnění COVID-19, respektive stanovuje povinnosti, které jsou osoby vstupující na území České republiky při a po svém vstupu povinny splnit.

[11] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že věcná příslušnost k projednání návrhu na zrušení ochranného opatření odpůrce ze dne 2. 7. 2021, č. j. MZDR 20599/2020-94/MIN/KAN, se řídí základním pravidlem dle § 7 odst. 1 s. ř. s., a tedy k jeho projednání je věcně příslušný krajský soud.

[12] Podle § 7 odst. 5 věty první s. ř. s. platí, že *byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému.*

[13] Sídlo odpůrce se nachází na území městské části Praha 2, tedy v obvodu Městského soudu v Praze (§ 7 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu